

- 4) Articolul 62 alineatul 2 din Legea privind combaterea dependenței de droguri, care prevede o răspundere penală mai severă pentru infracțiunea de deținere a unei cantități considerabile de substanțe psihotrope și stupefiante, astfel cum este interpretată de instanțele poloneze, nu se opune principiului egalității și al interzicerii discriminării [articolul 14 din Convenția europeană a drepturilor omului, articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborate cu articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană]?

(¹) JO 2004, L 335, p. 8, Ediție specială, 19/vol. 17, p. 66.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Chełmnie (Polonia) la 29 octombrie 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/ZP

(Cauza C-671/18)

(2019/C 65/30)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Pârât: ZP

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (2) litera (i) punctul (iii) și articolul 20 alineatul (3) din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (¹), astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 (²), denumită în continuare „decizia-cadru”, ar trebui să fie interpretat în sensul că permite instanței să refuze executarea deciziei unei autorități a statului emitent, alta decât o instanță judecătorească, în cazul în care se constată că această decizie a fost comunicată cu încălcarea dreptului la o apărare efectivă?
- 2) În special, se poate motiva refuzul prin constatarea că, deși au fost respectate, în statul emitent, procedurile privind notificarea și termenele prevăzute pentru contestarea unei decizii, în sensul articolului 1 litera (a) punctele (i) și (iii) din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului, partea domiciliată în statul de executare a deciziei nu a beneficiat, în stadiul procedurii precontencioase, de o posibilitate reală și efectivă de a-și proteja drepturile, având în vedere termenul insuficient pentru a răspunde adecvat la notificarea privind impunerea sancțiunii?
- 3) Conform articolului 3 din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului, protecția juridică acordată persoanelor cărora li se aplică o sancțiune financiară poate depinde de caracterul administrativ, contravențional sau penal al procedurii privind impunerea sancțiunii?

- 4) Având în vedere obiectivele și principiile prevăzute în Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului, inclusiv articolul 3, sunt executorii deciziile adoptate de autoritățile extrajudiciare pe baza legislației statului emitent al deciziei, prin care responsabilitatea pentru încălcarea normelor codului rutier este atribuită persoanei pe numele căreia este înmatriculat vehiculul, așadar deciziile adoptate doar pe baza unor informații primite în cadrul schimbului transfrontalier de date privind înmatricularea vehiculelor, fără a se realiza o anchetă în acest caz, în special fără a identifica autorul real al infracțiunii în cauză?

⁽¹⁾ JO L 76, p. 16, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 150.

⁽²⁾ Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces (JO L 81, p. 24).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 6 noiembrie 2018 – TK / Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

(Cauza C-708/18)

(2019/C 65/31)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul București

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: TK

Pârâtă: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 8 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 7 litera (f) din Directiva (CE) nr. 46/95 ⁽¹⁾ privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, respectiv articolul 5 alineatul (2) din Legea nr. 677/2001 și articolul 6 din Decizia ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal) nr. 52/2012, care prevede posibilitatea supravegherii video pentru asigurarea pazei și protecției persoanelor, bunurilor și valorilor și pentru realizarea unor interese legitime, fără consimțământul persoanei vizate?
- 2) Articolele 8 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că restrângerea drepturilor și libertăților prin supravegherea video respectă principiul proporționalității, cerința de „a fi necesare” și de a „răspunde obiectivelor de interes general sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți”, în condițiile în care operatorul are posibilitatea de a lua alte măsuri de protejare a interesului legitim vizat?
- 3) Articolul 7 litera (f) din Directiva (CE) nr. 46/95 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie interpretat în sensul că „interesul legitim” al operatorului trebuie să fie dovedit, precum și să fie născut și actual prin raportare la momentul prelucrării?